

sonligt Tillæg. De 3 sidste af de saaledes af os stillede 7 Forslag gaae ud paa, at nogle Pengesummer skulde bevilges extraordinairt for eet Aar. Det er en aldeles usædvanlig Form, disse Endringsforslag have, og, da hele Finantsloven kun gjælder for eet Aar, saa kunde det synes at være besynderligt, at vi have foreslaaet Gagebeløbene bevilgede extraordinairt for et Aar. Jeg skal imidlertid tillade mig at oplyse, hvorledes det hænger sammen hermed. Det er nemlig iaar første Gang efter flere Aars Forløb, at Hertugdømmernes Finantsbestyrelse bliver lagt ind under den sælles Centralbestyrelse. Følgen heraf er, at der deels har maattet ansættes en større Mængde Embedsmænd, end der tidligere har været, og deels at Finantsministeriet har opfordret til at bevilge forskellige Gageforhøielser. Hvad vedkommende Personers Ansættelse angaaer, have vi aldeles ingen Indvendinger at gjøre, men derimod have vi ikke troet at kunne gaae ind paa Gageforhøielser; thi deels have vi ikke indseet nogen tilstrækkelig Grund til, at disse Embedsmænd skulle lønnes høiere, end Tilfældet var førend 1848, da de belædte Embederne og omtrent havde de samme Forretninger som nu, og deels have vi troet, at det ikke vilde være ganske rigtigt, om den da næste Rigsdag saaledes afgjorde dette Pengespørgsmaal, som lige saameget vedkommer Hertugdømmerne, og Finantsudvalget, som var nedsat i det opløste Folkething, var derfor kommet til det Resultat, at det vilde indstille til Thinget, at disse Beløb ikke skulde bevilges, men ved en Conference, som fandt Sted imellem den ærede Finantsminister og Udvalget, blev det imidlertid oplyst, at Ministeren ikke troede at kunne gaae ind derpaa, og at han ansaae disse Pengebeløb for aldeles nødvendige for Stats tjenestens Tarsv. Da hiint Finantsudvalg i det Hele taget havde gjort sig det til Opgave, saavidt muligt, at imødekomme Ministerens Ønsker, saa var man ogsaa i den Henseende betænkt paa at følge en saadan Bet, som kunde fyldestgjøre de forskellige Fordringer, og man troede at kunne opnaae dette ved at foreslaae Thinget, at disse Summer bleve bevilgede extraordinairt for et Aar. Man vil ved dette Udtryk fastholde, at hele dette Forhold er aldeles provisorisk,

at Thinget, ved at gaae ind derpaa, ikke gjenneim Finantsloven gav det nogen videre Stadfæstelse, hvortilmod hele dette Spørgsmaal stod aabent, indtil en Fællesforfatning kom istand. Paa denne Maade have vi troet at fyldestgjøre paa den ene Side, hvad der fra Thingets Side kunde forlanges, og paa den anden Side, hvad Finantsministeren ansaae nødvendigt for Stats tjenestens Tarsv. Det er disse Forslag, som vi have fastholdt, og som vi igien have stillet her.

Forslaget under Nr. 8 er mere formelt, idet det gaaer ud paa, at der i Finantsloven skal optages en Bestemmelse om, at 12,000 Rbd., der forlanges som Tilskud til Pensionering af Militairretaternes Underclasser samt Invalidforsørgelsen, kun ere at betragte som midlertidige, hvilket er foreslaaet, for at bringe Finantsloven i Overeensstemmelse med den bestaaende Lovgivning. Loven af 9de April 1851 om Pensionering af Militairretaternes Underclasser siger udtrykkeligt, at Lønningforholdene foreløbigt bør bestemmes af Regjeringen, indtil et Lovforslag derom forelægges den næste Rigsdag. Da dette Lovforslag ikke er forelagt, har man anseet det for rigtigt at tage en herhen sigtende Bestemmelse i selve Finantsloven.

Finantsministeren: Forsaavidt der af 12 ærede Medlemmer er foreslaaet at gjøre udtryffeligt Tilføining om, at visse Beløb skulle være personlige Tillæg, har jeg Intet derimod at erindre; Grunden, hvorfor jeg ikke har fulgt den Anledning, som Behandlingen i det opløste Folkething af Finantsagen dertil kunde have givet mig til at optage disse Tilføininger i det paany forelagte Finantsforslag, er angiven i Anmærkningerne. Grunden er, at den Tilføining, som er foreslaaet af de ærede Herrer, egentlig ikke er ganske correct. Den er nemlig ikke fuldstændig. Der er flere personlige Tillæg, eller, rettere sagt, der er flere Dele af allerede tilstedeværende Gager, som ifølge de tidligere Bestemmelser ere at betragte som personlige Tillæg, og med Hensyn til hvilke der dog mangler en saadan udtryffeligt Betegnelse. Naar man derfor for enkelte Beløb, som senere ere komne til ved saadanne Poster, vilde tilføie en saadan Betegnelse, kunde der saaledes i selve Finantsloven søges et Beviis